

holde mig til et Par enkelte Ting. Der er den Mærkværdighed ved hele den Kritik, der er blevet øvet fra den Side, at den i høj Grad er baseret paa Fortiden. Naar der knytter sig en lidt uheldig Fortid til en Sag, er det taknemmeligt at tage dette op som Indledning og saa ud fra disse Fejlgreb rejse sin Kritik. Indledningen var jo for saa vidt lovende nok, og jeg tvivler ikke om, at et hvilket som helst Medlem af dette Ting, der kender til Hvide Sandes Forhistorie, vil kunne drage mange Ting frem, der kunde danne en meget interessant Baggrund for en Kritik. Det ærede Medlem Hr. Pinholt mindede om den løse Gennemgravning, som alle har taget Afstand fra, og som vi ikke kan blive ved at opholde os ved. Han mindede om den berømmelige Bro, der stod landløs i begge Ender, og som kan være et meget taknemmeligt Objekt at tage fat paa, naar man vil kaste et humoristisk Skær over hele dette Forhold. Men nu staar vi overfor den Kendsgerning, at Tilstanden derovre er fuldstændig uholdbar. Det kan derfor ikke nytte at begynde med en saadan Indledning og derudfra rejse en Kritik mod det, der skal gøres.

Alle Partiernes Ordførere er dog ogsaa gaaet den Vej, som jeg mener man maa gaa i en saadan Sag, nemlig at tage Spørgsmaalet op paa det nuværende Grundlag og derpaa at søge at finde en virkelig rationel Løsning. Det er forsvarligt baade ud fra et økonomisk og sagligt Standpunkt. Det er jo klart, at denne Indledning kom frem, fordi det ærede Medlem Hr. Pinholt havde sine Fordomme mod Hvide Sande. Jeg skal villigt indrømme, at det ogsaa kan have sine Betæneligheder at gaa til en Ordning ved Hvide Sande, men vi maa her prøve os frem, vi maa kræve de Oplysninger, som er nødvendige fra Sagkundskabens Side for at komme til Klarhed over Stillingen, og saa maa man gaa til dette Arbejde uden Fordomme. Det er aldeles nødvendigt, at man skraber Fordommene bort fra sit Standpunkt. Jeg har læst, at der i Kina findes visse Værksteder, paa hvis Skilte der med store Bogstaver staar: „Her repareres gamle Guder“. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, om hans Teorier ikke kunde undergaa en saadan Reparation, saa Fordommene kunde blive skrabet bort og man kunde komme ind til en virkelig saglig Begrundelse af Spørgsmaalet. Saa tror jeg, at det ærede Medlem med det Kendskab og de Evner, han har, vilde kunne yde et virkelig værdifuldt Bidrag til denne Sags gode Løsning.

Efter Indledningen var der to Ting,

der særlig skinnede igennem det ærede Medlems Kritik. Den første angik Bekostningen. Det ærede Medlem mener, at Udgifterne til Foranstaltningerne ved Gødelen er ansat for højt, medens Udgifterne ved Hvide Sande rimeligvis er ansat for lavt. Dette Punkt blev taget op af det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen. Jeg skal ikke dvæle længe ved det, men kun sige, at det dog er ganske uholdbart at mene, at Sagkundskaben skulde regne for rigeligt til den ene Side og for knapt til den anden. En saadan Paastand har man ikke Lov til at møde med. Man maa have den Overbevisning, indtil man bliver overbevist om det modsatte, at Udgifterne til begge Projekter er beregnet ganske loyalt. Det andet Spørgsmaal, der særlig interesserede mig i det ærede Medlem Hr. Pinholts Kritik, var Forholdet til Fiskeriet. Han sagde, at Fiskerne ikke vilde vinde noget ved, at Udløbet blev flyttet fra Gødelen til Hvide Sande. Hvor meget der vil være vundet, er det umuligt paa nærværende Tidspunkt at afgøre, dette vil afhænge af mange forskellige Ting. Men i alt Fald er det en Kendsgerning, at saaledes som Udløbsforholdene er ved Gødelen, er de ganske uholdbare. Det har ikke været muligt at drive noget virkelig rationelt Havfiskeri ud igennem Gødelen. Jeg tror ogsaa, at det vil være saare vanskeligt at skabe saadanne Vilkaar ved Gødelen, at Fiskeriet derfra kan faa nogen nævneværdig Betydning, da man jo skal gennem den lange Rende, der altid vil vanskeliggøre Forholdene for Fiskeriet. Derimod vil Besejlingen lige ud gennem Hvide Sande, hvorved man let kan komme til Fiskepladserne, være af stor Betydning for Fiskeriet, hvis man da i det hele er i Stand til at skabe saadanne Besejlingsforhold, at Fiskebaadene kan slippe igennem.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa Konflikten mellem Syd- og Nordpartiet. Det ærede Medlem Hr. Sundbo var meget glad for, at den højtaerede Minister havde sagt et fornuftigt Ord, det maatte jo anerkendes, men det ærede Medlem var lige saa misfornøjet med, at Ministeren ikke har holdt fast ved det fornuftige, men var gaaet bort fra det igen. Det fornuftige bestod i, at Ministeren havde henstillet til de to Partier, at de maatte se at blive enige, og det ufornuftige var dette, at skønt de ikke kunde blive enige, havde Ministeren dog tilladt sig at fremkomme med et Forslag. Jeg er af den Anskuelse, at det var nødvendigt at henstille til de stridende Parter at prøve paa at blive enige; men jeg